

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **K.C.**,
skazanego za czyn z art. 258 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 marca 2026 r.,
wniosków obrońców skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 16 czerwca 2025 r., II AKa 561/24,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach
z dnia 22 kwietnia 2024 r., XVI K 17/21,

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońców skazanego K.C. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 czerwca 2025 r., II AKa 561/24, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 22 kwietnia 2024 r., XVI K 17/21, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa m.in. tego skazanego. Za przypisane mu przestępstwa został on skazany na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

W odniesieniu do skazanego K.C. kasację wniosło dwoje jego obrońców – adw. P.P. i adw. M.S. W obu pismach stanowiących kasację zostały zawarte wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego nią wyroku. Pierwszy z obrońców

uzasadnił ten wniosek powołując się na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji. Obrońca podkreślił, że w kasacji został podniesiony zarzut nienależytej obsady sądu, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., której stwierdzenie przez Sąd Najwyższy obligatoryjnie prowadzi do uchylenia zaskarżonego wyroku. Argumentował także, że pozostałe zarzuty, dotyczące rażącego naruszenia fundamentalnych zasad prawa karnego materialnego i procesowego, wskazują na oczywistą zasadność nadzwyczajnego środka zaskarżenia. W tych okolicznościach wykonywanie kary pozbawienia wolności wobec skazanego K.C. byłoby rażąco niesprawiedliwe i stanowiłoby niepowetowaną szkodę, której nie dałoby się naprawić w przypadku późniejszego uchylenia wyroku. Z kolei wniosek adw. M.S. nie został szerzej uzasadniony.

Pismem z dnia 25 lutego 2026 r. adw. P.P. przedłożył „uzupełnienie wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 czerwca 2025 r., sygn. akt II AKa 561/24”. W tym piśmie zawarł argumentację odnoszącą się do zarzutów kasacji, jak również podkreślił, że wykonanie kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności doprowadziłoby do nieodwracalnych skutków dla skazanego. Te skutki powiązał z wadliwością merytoryczną wyroku i prawdopodobieństwem jego uchylenia. Podkreślił, że nawet potencjalne następcze odszkodowanie za niesłuszne pozbawienie wolności nie będzie mogło stanowić pełnej rekompensaty wykonywania kary do czasu rozpoznania kasacji, gdyby następnie doszło do uchylenia wyroku. Obrońca podkreślił, że skazany wyraża gotowość do poddania się wolnościowym środkom zapobiegawczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku okazały się niezasadne.

W orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie prawomocnego wyroku wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego

wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Zasadnie podkreśla się więc, że można wstrzymać wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku, jeżeli wyraźnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania na skutek uwzględnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2025 r., II KK 83/25). Niezbędne jest więc ustalenie, że postawione orzeczeniu sądu odwoławczego zarzuty (i argumentacja zaprezentowana na ich poparcie) dają asumpt do przyjęcia poglądu o niemal pewnej wadliwości zaskarżonego wyroku sądu odwoławczego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 3 kwietnia 2025 r., IV KK 55/25; z dnia 27 marca 2025 r., III KK 84/25). W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych przez obrońców.

Nieodwracalne skutki i niepowetowane straty wynikające z wykonania orzeczenia, do których odwołuje się obrońca we wniosku o wstrzymanie, muszą wynikać z wysokiego prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 2025 r., V KK 157/25). Skoro jednak, jak już wskazano, zasadność zarzutów kasacji nie jest widoczna *prima facie*, niebezpieczeństwo tego typu następstw wykonania wyroku, w rozumieniu art. 532 § 1 k.p.k., nie jest wystarczające do wstrzymania jego wykonania.

Sąd Najwyższy dostrzega, że oboje obrońcy podnieśli zarzut wskazujący na zaistnienie uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., związany z orzekaniem w tej sprawie przez sąd powszechny, w składzie którego zasiadali sędziowie powołani na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3). Jednakże sam fakt powołania do pełnienia urzędu sędziego sądu powszechnego w procedurze, o której mowa powyżej, nie jest wystarczający do uznania, że w sprawie zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza (por. uchwała składu połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20, OSNK 2020, z. 2, poz. 7; uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22, OSNK 2022, z. 6, poz. 22). Natomiast

kwestia zaistnienia podstawy uchylenia wyroku z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., z uwzględnieniem okoliczności tej konkretnej sprawy, a także okoliczności związanych z nominacją konkretnych sędziów, będzie przedmiotem rozważań w ramach merytorycznego rozpoznania kasacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 lipca 2022 r., III KK 117/22; z dnia 25 lutego 2022 r., V KK 54/22).

W przypadku braku stwierdzenia *prima facie* zasadności kasacji, nie jest wystarczające wyrażenie gotowości poddania się przez skazanego wolnościowym środkom zapobiegawczym w trybie art. 532 § 2 k.p.k. Możliwość zastosowania środka zapobiegawczego jest elementem następczym wobec spełnienia przesłanek do wstrzymania wykonania wyroku.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżących od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

[a.ł.]